

РЕШЕНИЕ

№ 2275

гр. София, 05.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 54 състав,
в публично заседание на 23.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **820** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от АПК, във вр. с чл. 118, ал. 3, във вр. с ал. 1 от КСО.

Образувано е по жалба на Б. Г. Г. с ЕГН [ЕГН] срещу Решение № 1040-21-35/19.01.2023 г. на директора на ТП на НОИ С. - град, с което е отхвърлена жалба вх. № 1012-21-62/23.01.2023 г. против Разпореждане № РП-2-21-01210370/17.10.2022 г., № РП-2-21- 01235569/14.11.2022 г. и № РП-2-21-01238970/21.11.2022 г. на длъжностното лице по чл. 114, ал. 5 от КСО.

Наведени са оплаквания за незаконосъобразност на оспореното решение, поради неправилно приложение на материалния закон. Сочи се, че разпореждането, предмет на административен контрол, е издадено като не е съобразено с разпоредбите на закона. Искането към съда е да отмени обжалваното решение на директора на ТД на НОИ – С. град и потвърдените с него разпореждания на ръководителя по изплащането на обезщетенията и помощите.

В съдебно заседание жалбоподателят, не се явява и не се представлява.

В съдебно заседание ответникът – Директор на териториално поделение – С. град на Националния осигурителен институт, чрез процесуалния си представител – юрисконсулт И. оспорва жалбата. Излага съображения за законосъобразност на оспорения административен акт. Моли съда да отхвърли оспорването му, като неоснователно. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

От фактическа страна.

с разпореждане № 214-00-10437-7/12.07.2022 г., на основание чл. 54е, ал. 4 и във връзка с чл. 54е, ал. 1, от КСО, е разпоредено Б. Г. Г. да възстанови добросъвестно полученото парично обезщетение за безработица за периода от 20.07.2021 г. до 18.01.2022 г. в размер на 3755.00 лв. - главница. Същото е постановено след като осигурителят „МИКИ ШПЕД“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и осигурителя „ЕДИ ЛОГИСТИКС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], са уведомили ТП на НОИ - С. град за изплатено обезщетение по чл. 225, ал. 1 от Кодекса на труда /КТ/. Към уведомлението е приложено и копие от съдебно Решение № 2370 от 22.03.2022 г. на Софийски районен съд, 180 състав и платежния документ за изплатено обезщетение по чл. 225, ал. 1 от КТ.

С изричната разпоредба на чл. 54е, ал. 1 от КСО законодателят е предвидил възстановяване на добросъвестно полученото парично обезщетение за безработица. Сумата, която следва да бъде възстановена от жалбоподателката представлява изплатено и получено от същата парично обезщетение за безработица за периода от 20.07.2021 г. до 18.01.2022 г. в размер на 3755.00 лв. - главница. В издаденото разпореждане, с което е установено по основание, размер и вид задължението на Б. Г. Г. към фондовете на ДОО изрично е цитирана разпоредбата на чл.

117а от КСО с указание, че обжалването му не спира изпълнението му.

Разпореждане № 214-00-10437-7/12.07.2022 г. на ръководителя на осигуряването за безработица в ТП на НОИ - С.-град е обжалвано по административен ред пред директора на ТП на НОИ - С. - град. С Решение № 1040-21-591/04.08.2022 г., Разпореждане № 214-00-10437-7/12.07.2022 г. е потвърдено от административния орган като правилно и законосъобразно. Решението от 04.08.2022 г. е обжалвано по съдебен ред пред Административен съд София-град и е образувано адм. д. № 8012/2022 г., което не е приключило.

Разпореждане № 214-00-10437-7/12.07.2022 г. на ръководителя на осигуряването за безработица, е изпратено на посочения от Г. електронен адрес и е получено от същата на 15.07.2022 г. и в законоустановеният срок за доброволно изпълнение не е погасено установеното задължение /видно от представената справка от информационната система на НОИ/.

Б. Г. е подала Заявление с вх. № 4002-21-79/29.07.2022 г. за разсрочване на установеното вземане на ДОО по издадено разпореждане № 214-00-10437-7/12.07.2022 г. С Решение № ПР-2-21-01176169 от 08.08.2022 г., на основание чл.116, ал. 7, т. 1 от КСО, директорът на ТП на НОИ - С. град е разсрочил задължението за периода от 29.08.22 г. до 29.09.22 г. Тъй като Б. Г. Г. не е направила постъпки за внасяне на дължимата първа вноска съгласно утвърдения погасителен план, обстоятелство видно от информационната система на НОИ /Справка за цялостното движение на суми по партидата на лицето/, административният орган е предприел действия, съгласно разпоредбата на чл. 114, ал. 5 от КСО.

Разпореждането по чл. 114, ал. 3 от КСО е изпълнително основание, което е изрично предвидено в чл. 209, ал. 2, т. 7 от ДОПК, според който принудително изпълнение се предприема въз основа на разпореждане за събиране на суми, от органите на НОИ, независимо дали е обжалвано. Т. в случая е Разпореждане № 214-00-10437-7/12.07.2022 г. на ръководителя на осигуряването за безработица в ТП на НОИ - С.-град.

Съгласно чл. 117а, ал. 1 от КСО, обжалването на разпорежданията по чл. 114 и чл.

117, ал. 1, т. 2 не спира изпълнението им. При тази нормативна уредба е безспорно установено, че Разпореждане № 214-00-10437-7/12.07.2022 г. е годно изпълнително основание, независимо че е обжалвано и не е влязло в сила. Изпълнението на същото не е спряно при условията и по реда на чл. 117а, ал. 2 от КСО.

На основание чл. 114, ал. 5 от КСО, след като е констатирано, че в срока за доброволно изпълнение длъжникът не е погасил задължението си към ДОО са издадени Разпореждания № РП-2-21-01210370/17.10.2022 г., № РП-2-21-01235569/14.11.2022 г. и № РП-2-21-01238970/21.11.2022 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО.

С жалби вх. № 1012-21-1681, 1012-21-1681#1 и 1012-21-1681#2 от 19.12.2022 г. Б. Г. Г. е оспорила разпорежданията за прихващане като е постановено оспореното Решение № 1040-21-35/19.01.2023 г. на директора на ТП на НОИ С. - град.

От правна страна.

Жалбата е подадена от лице по чл. 147, ал. 1 от АПК, чиито права са засегнати от оспорения административния акт, при спазване на срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 118, ал. 1 от КСО, срещу подлежащо на съдебен контрол на основание чл. 118, ал. 1 от КСО решение на Директора на ТП на НОИ – С. град, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна по следните съображения:

Оспореното решение е валидно и допустимо. Издадено е след надлежно сезиране с жалба по реда на чл. 117, ал. 1 от КСО и в срока за обжалване по чл. 117, ал. 2, т. 2 от КСО. Постановено е в едномесечния срок по чл. 117, ал. 3, изр. 1 от КСО.

Издадено е от компетентен орган съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО – Директор на ТП – С. град на НОИ. Обективизирано е в посочената в същата разпоредба писмена форма и е със съдържание, регламентирано в чл. 59, ал. 2 от АПК. Отговаря на изискването за мотивираност съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО. Означен е органът, който го е издал. Отразени са направените от него при осъществяването контролна дейност фактически и правни изводи. Формулиран е ясен диспозитив. Съдържа информация за реда, срока и органа, пред който подлежи на обжалване. Датирано и подписано е. От обстоятелствената част недвусмислено се изяснява, че контролиращият административен орган споделя извода на издателя на административния акт за наличие на предпоставките за извършване на прихващане.

Настоящият състав намира, че така направеният извод съответства на закона поради следното.

Безспорно установено между страните по спора, че разпорежданията за прихващане са издадени за събиране на вземане на ДОО на Б. Г. Г., установено по основание и размер с разпореждане № 214-00-10437-7/12.07.2022 г. за възстановяване на добросъвестно полученото парично обезщетение за безработица.

Цитираното разпореждане е връчено на жалбоподателката, видно от представената по делото Справка за изпратени документи на 15.07.2022 г. и е оспорено по реда на чл. 117 от КСО пред директора на ТП на НОИ - С. град. По повод на жалбата е постановено Решение № 1040-21-591/04.08.2022 г. на директора на ТП на НОИ - С. град, с което оспореното разпореждане е потвърдено.

Установените за възстановяване с разпореждане № 214-00-10437-7/12.07.2022 г. суми

не са погасени доброволно, поради което и на основание на чл. 117а, ал. 1 от КСО доколкото обжалването не спира изпълнението му, както изрично е посочено и в самото разпореждане за възстановяване на сумите е пристъпено към събирането им. Съгласно чл. 117а, ал. 2 от КСО изпълнението на разпореждането по чл. 114 от КСО може да бъде спряно по искане на задълженото лице, ако предостави обезпечение в размер на главницата и лихвите. В случая, няма данни такова искане да е било направено с жалбата срещу разпореждането за установяване на задължението, нито е представено изискуемото обезпечение. Поискано е било разсрочване на задължението, по което не е бил спазен погасителния план.

В първото о. с. з. на 23.03.2023 г. е представена Молба, видно от която в 1.2. са представени по делото доказателства за връчване на решението за погасителния план на жалбоподателката на изрично посочения от нея адрес в Заявлението от 29.07.2022 г. Освен това и лицето посочва в жалбата си през този период не е могло да го получи, тъй като е работило извън С.. След не спазване на погасителния план компетентното лице в ТП на НОИ - С. град и подлежащото на предварително изпълнение Разпореждане № 214-00-10437-7/12.07.2022 г. на основание чл. 117а, ал. 1 от КСО длъжностното лице по чл. 114, ал. 5 от КСО е постановило разпорежданията за прихващане.

Изцяло неоснователно и необосновано е твърдението, че разпореждането № 214-00-10437-7/12.07.2022 г. и потвърждаващото го решение № 1040-21-591/04.08.2022 г. на директора на ТП на НОИ - С. град не са влезли в сила, поради което следва да се приеме, че не съществува и не е съдебно безспорно установено вземането на ДОО поради висящо производство по оспорване на горесцитираните индивидуални административни актове предвид образуваното адм. дело № 8012/2022 г. по описа на АССГ. Като към настоящия момент постановеното решение на АССГ е обжалвано пред ВАС и е образувано адм. дело № 634/2023 г., което не е приключило. Това обаче не се явява пречка, с оглед разпоредбата на чл. 114, ал. 5 от КСО, предвиждаща, че не се изисква разпореждането за установяване на вземането да е влязло в законна сила. Съгласно чл. 117а, ал. 1 от КСО същото подлежи на предварително изпълнение, поради което извършеното прихващане с вземане на лицето от ДОО е допустимо и законосъобразно.

Предвид законоустановената възможност за предварително изпълнение на разпорежданията по чл. 114 от КСО, във връзка с която са постановени и разпорежданията за прихващане, за ръководителя на ТП на НОИ - С. град не е имало основание за спиране на производството по жалбата до приключване на съдебния спор с влязъл в сила съдебен акт, а е било налице задължение да се произнесе относно законосъобразността на направеното прихващане при условията на предварително изпълнение. За пълнота следва да се посочи, че в случай че разпореждането за възстановяване на суми на ДОО бъде отменено с влязъл в сила административен или съдебен акт, лицето може да поиска възстановяване на сумите по реда на чл. 115, ал. 2 от КСО.

Съгласно чл. 114, ал. 5 от КСО длъжимите суми по разпореждания, които не са погасени доброволно в срока по ал. 3 и 4, подлежат на принудително изпълнение по реда на чл. 110, ал. 5, т. 1 от този кодекс или по реда на Данъчно- осигурителния процесуален кодекс, или чрез прихващане от изискуеми вземания на осигурения от държавното обществено осигуряване. Прихващането се извършва с разпореждане на длъжностното лице, на което е възложено ръководството на контрола по разходите на

държавното обществено осигуряване в съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт, или на друго длъжностно лице, определено от ръководителя на поделението.

С оглед цитираната разпоредба, за да се пристъпи към прихващане по реда на чл. 114, ал. 5 от КСО не се изисква разпореждането да е влязло в законна сила, а да е изтекъл 14-дневен срок от връчването му, който в КСО се определя като срок за доброволно изпълнение.

В случая, разпореждането № 214-00-10437-7/12.07.2022 г. е връчено на електронния адрес на Б. Г. Г. на 15.07.2022 г. /безспорно по делото/. Разпорежданията за прихващане са постановени съответно на следните дати: 17.10.2022г., 14.11.2022 г. и 21.11.2022 г. - след изтичане на законоустановения срок за доброволно изпълнение и след като е установено, че задължението към ДОО не е погасено, а е налице изискуемо вземане на Б. Г. Г. от ДОО, представляващи парични обезщетение при нетрудова злополука за периода 09.2022 г., парично обезщетение поради общо заболяване за периодите 10.2022 г. и 11.2022 г.

Прихващането е способ за погасяване на две насрещни задължения до размера на по-малкото от тях, т.е. погасяване на едно задължение чрез приспадане на насрещното вземане, което длъжникът има към своя кредитор, в резултат, на което може да се постигне пълно или частично погасяване, в зависимост от размера им. Предпоставките за извършване на прихващане по КСО са: 1. наличие на две насрещни задължения; 2. идентичност на субектите по двете правоотношения; 3. еднородност на двете задължения /парични/ и 4. изискуемост на вземането на страната, която прави изявление за прихващане като изискването за ликвидност на вземането (то да е безспорно установено по основание и размер) по гражданскоправния ред на ЗЗД не се прилага при прихващане по реда на КСО предвид разпоредбата на чл. 117а от КСО.

Характерно за публичноправните отношения, към които спадат отношенията по обществено осигуряване, е, че методът на правно регулиране е властническият. В тези правоотношения субектите не са равнопоставени, както в гражданското право, а се намират в отношение на власт и подчинение. Лицата имат правата, които законодателството изрично им предоставя. Длъжностните лица не могат да определят свободно, по собствена преценка актовете и действията си, а са обвързани с предоставените им от закона правомощия. Това е обосновано от обстоятелството, че правомощията им са свързани с разходване на средства от публичните фондове на ДОО, поради което и длъжностното лице, осъществяващо контрола по разходите на ДОО действа при условията на обвързана компетентност и не може да извършва други дейности, освен тези, които законът му вменява. В тази връзка при наличието на предпоставки по КСО за извършване на прихващане, административният орган извършва прихващане за възстановяване на нанесената щета на публичните фондове на ДОО, в случая на фонд „Безработица“.

Видно от разпоредбата на чл. 114а от КСО върху изплащаните по КСО обезщетения и пенсии е недопустимо да се налагат запори по ГПК и ДОПК, като и други удържки, освен за задължения към държавното обществено осигуряване и за задължения за издръжка, както и при прихващане на суми по реда на чл. 114, ал. 5.

Предвид изложеното, се установява, че КСО предвижда специален ред за извършване на прихващане като способ за принудително събиране на установени вземания на ДОО, който изключва прилагането на ДОПК и ЗЗД.

По силата на разпоредбата на чл. 114а от КСО отпада несеквестрируемостта за

вземанията, за които законодателят е предвидил засилена правна защита, а именно - за издръжка и вземанията на ДОО, поради което за тях не се прилага предвидената в ДОПК забрана за принудително събиране, какъвто характер има прихващането по КСО, за което не се изисква съгласие на длъжника.

При така изяснената фактическа и правна страна на спора атакуваното решение на директора на ТП на НОИ С. - град, с което са отхвърлени жалбите на Б. Г. Г. и са потвърдени разпорежданията за прихващане на длъжностно лице, действащо като ръководител на контрола по разходите на ДОО, е правилно и законосъобразно, постановено при спазване на процесуалните и материалните разпоредби по социалното осигуряване и не страда от пороците посочени в жалбата.

С тези мотиви, съдът

Р Е Ш И

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. Г. Г. с ЕГН [ЕГН] срещу Решение № 1040-21-35/19.01.2023 г. на директора на ТП на НОИ С. - град, с което са потвърдени Разпореждане № РП-2-21-01210370/17.10.2022 г., № РП-2-21- 01235569/14.11.2022 г. и № РП-2-21-01238970/21.11.2022 г. на длъжностното лице по чл. 114, ал. 5 от КСО.

ОСЪЖДА Б. Г. Г. с ЕГН [ЕГН] да заплати на Териториално поделение на Национален осигурителен институт – С. град сумата от 1010 лв., представляваща направени по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

СЪДИЯ: